

Protokół nr 49/2022
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 21 listopada 2022 roku
od godziny 9.00 do godz. 14.00
(tryb zdalny- korespondencyjny)

BRM-DPP.0012.12.12.2022

Dnia 21 listopada 2022 r. od godziny 9.00 do godz. 14.00 odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Wrocławia, w trybie zdalnym-korespondencyjnym.

Na ogólną liczbę 8 członków Komisji wszyscy radni wzięli udział w komisji i głosowaniu korespondencyjnym .

Lista radnych, którzy wzięli udział w posiedzeniu komisji stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad:

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Rozpatrzenie skarg:

1. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1710/22,
2. skargi na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1711/22,
3. skargi na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania - druk nr 1712/22.

III Przyjęcie protokołów nr 47 i 48 z poprzednich posiedzeń

IV Wolne wnioski

Ad I. Komisja bez uwag przyjęła porządek posiedzenia.

Ad II. Komisja rozpatrzyła poniższe skargi:

1. skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1710/22,

Pismem z dnia 27 października 2022 r. (...) * (dalej: Skarżący) złożył skargę na postępowanie funkcjonariuszy Straży Miejskiej Wrocławia, podnosząc iż skarga ma związek ze skargą którą złożył do Prezydenta Wrocławia z dnia 14 września 2022r. Podkreślił, iż w odpowiedzi na skargę z 14 września br. nie otrzymał od Komendanta odpowiedzi na wskazane w niej przez Skarżącego pytania. Nie wyjaśniono nadto podnoszonych w niej kwestii, co zmusiło Skarżącego do wniesienia skargi na Straż Miejską do Rady Miejskiej Wrocławia.

Skarżący zarzucił w skardze, iż Straż Miejska nie odniosła się do posiadanego przez Skarżącego wydanego przez Prezydenta Wrocławia identyfikatora zezwalającego na wjazd do strefy objętej zakazem ruchu. Podkreślił, iż posiada identyfikator nr (...) wydany przez Wydział Inżynierii Miejskiej (dalej: „WIM”) obowiązujący całodobowo i zezwalający na dojazd do ul. (...), która ma dwa wejścia, jedno od strony (...), drugie od ul. (...). Pyta przy okazji dlaczego Straż Miejska nie honoruje dokumentów wydawanych przez Prezydenta Wrocławia, w tym w/w identyfikatorów. Zdaniem Skarżącego funkcjonariusze pozbawiają Go możliwości korzystania i dostępu-dojazdu do Jego nieruchomości. Skarżący uważa, że powinien mieć możliwość o każdej porze móc dojechać i zaparkować przy swojej nieruchomości. W przypadku utrudnień w tym zakresie Skarżący grozi wystąpieniem na drogę sądową z wnioskiem o ustanowienie służebności drogi, kosztami obcinając Straż Miejską Wrocławia.

Skarżący dodał, że mimo posiadania zezwolenia na dojazd do posesji ul. (...) i postoju na czas rozładunku, zawsze musiał występować o zgodę Straży Miejskiej Wrocławia. Z trudnościami, jednak z reguły taką zgodę otrzymywał. Natomiast w dniu 13 września 2022r. zgody takiej nie otrzymał, a w konsekwencji ukarany został mandatem. ...

Wyjaśnienia na skargę złożył Komendant Straży Miejskiej Wrocławia pismem z dnia 15 listopada 2022r. wskazując, iż stawiane zarzuty zostały rozpoznane na podstawie przepisów Działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹ (dalej kpa). Postępowanie zakończyło się zajęciem stanowiska w kwestii zasadności podniesionych zarzutów – skarga została uznana za bezzasadną, o czym zawiadomiono Skarżącego - zgodnie z art. 238 §1 kpa.

Przedstawione wyjaśnienia w ocenie Komendanta sprawiają, że Skarżący, w odpowiedzi z dnia 29 września 2022 r., uzyskał pełną informację o sposobie załatwienia skargi, wraz z uzasadnieniem, którego treść odnosiła się do wszystkich zarzutów stawianych w skardze z dnia 14 września 2022r., uzupełnionej korespondencją z dnia 18 września 2022 r.

Odnosząc się do treści skargi z dnia 27 października 2002r., uzupełnionej korespondencją e-mail z tego samego dnia, zawierającej również wątki, dotyczące:

- pozbawienia Skarżącego możliwości dojazdu do swojej nieruchomości,
- niespektowania nakazu umożliwienia Skarżącemu parkowania przy ul. (...),
- braku możliwości zaparkowania przy nieruchomości, której właścicielem jest Skarżący.

Komendant wyjaśnił, że te zagadnienia nie były poruszane przez Skarżącego w skardze z dnia 14 września 2022r. i w związku z tym nie mogą być brane pod uwagę w rozpatrywaniu zarzutu nieprawidłowego rozpatrzenia skargi, nieudzielenia odpowiedzi na podnoszone w niej kwestie.

Zdaniem Komendanta, bez względu na treść pisma, które wskazuje Skarżący, to wyłącznie Straż Miejska Wrocławia jest uprawniona do wydawania zezwoleń na parkowanie na miejscach zastrzeżonych („kopertach”) dla pojazdów posiadających zezwolenie Straży Miejskiej.

¹ Dz.U. z 2021 r. poz. 735 t.j. ze zm.

skiej Wrocławia. Żaden właściciel, zarządca drogi, nawet jeśli droga stanowi własność podmiotu publicznego, tak jak w tym przypadku, nie jest obowiązany do zapewnienia miejsc postojowych (parkingowych) osobom władającym nieruchomościami zlokalizowanymi przy tej drodze lub tam mieszkającymi, nie tylko bezpośrednio przy nieruchomości ale także w żadnym innym miejscu. Kierujący pojazdami obowiązani są parkować zgodnie z zasadami ruchu drogowego, w miejscach do tego wyznaczonych lub w miejscach, gdzie nie jest to zabronione i nie utrudnia ruchu drogowego.

Mając na uwadze stanowisko Komendanta Straży oraz analizę eksperta Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku głosowania (za – 7 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymał się – 1 radny) postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowej skargi.

Ad 2. Komisja rozpatrzyła skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia - druk nr 1711/22.

Pismem z dnia 22 września 2022 r. (...)*) (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia, zawierającą zarzut nieprawidłowego rozpatrzenia skargi z dnia 29 czerwca 2022 r. oraz ponowionej skargi z 10 sierpnia 2022 r. na działania Straży Miejskiej Wrocławia w związku ze zgłoszoną interwencją z dnia 25 czerwca 2022 r.

Zgłoszenie Skarżącego dotyczyło nieprawidłowego parkowania busa przy wjeździe do garażu Skarżącego zlokalizowanego na posesji przy (...) we Wrocławiu.

W uzasadnieniu wskazał, iż powodem skargi jest przede wszystkim to, że strażnicy na miejscu zgłoszenia w dniu 25 czerwca 2022 r. oświadczyli, że istniejące znaki drogowe postoju na ul. (...) są nieaktualne i bus może parkować w miejscu postoju, a na prośbę Skarżącego o dane personalne interweniujących funkcjonariuszy, odmówili ich podania.

Zdaniem Skarżącego opis wykroczenia w miejscu utrudniającym wjazd na jego posesję jest niezgodny z art. 49 .1 ust. 2 pkt 1 ustawy

Prawo o ruchu drogowym, ponieważ kluczowym jest tu słowo „utrudniającym” a nie „utrudniając”. Skarżący rozumie to tak, że kierowca chcący zaparkować w miejscu utrudniającym winien zdać sobie sprawę z tego, że może utrudnić wjazd/wyjazd i nie powinien tu parkować. Błędne jest twierdzenie, że bus parkował na podjeździe. W ocenie Skarżącego niezrozumiała jest informacja, że powodem odstąpienia od interwencji dot. zgłoszenia jest nieprawidłowe oznakowanie miejsc postojowych na (...). Obecny znak D-40 mówi m.in. o tym, że parkowanie może być tylko w miejscach oznaczonych. Skarżący zarzuca ponadto, że w odpowiedzi z dnia 5 września 2022r. udzielonej Skarżącemu przez Straż Miejską nie znalazł odpowiedzi na pytania zawarte w pkt 7 i 8 ponowienia skargi (tj. pisma z dnia 10 sierpnia 2022r.).

Materiał dowodowy w sprawie w tym wyjaśnienia złożone przez Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia pozwoliły ustalić stan faktyczny sprawy oraz wynikające z tego wnioski.

W dniu 25 czerwca 2022r. Skarżący zgłosił telefonicznie nieprawidłowe parkowanie pojazdu, obok jego posesji, przy (...), mające polegać na utrudnianiu mu wyjazdu. Przybyły na miejsce patrol Straży Miejskiej stwierdził, że wskazany przez zgłaszającego samochód nie blokuje i nie utrudnia wyjazdu. Był zaparkowany poza jezdnią, przed bramą wjazdową do nieruchomości sąsiedniej o adresie ul. (...) i żaden z jego elementów nie wystawał w świetle bramy wyjazdowej Skarżącego. Zastaną sytuację potwierdza nadesłana przez Skarżącego dokumentacja fotograficzna. Ponadto strażnicy ustalili, w rozmowie ze Skarżącym, że ten nie zamierza w danym momencie nigdzie wyjeżdżać. Tym samym strażnicy, wobec braku podstawy prawnej, odstąpili od podjęcia interwencji.

Skarżący, będąc niezadowolonym z takiego przebiegu interwencji, w dalszym ciągu trwał w swoim zarzucie o nieprawidłowym parkowaniu samochodu wskazując z kolei, że parkuje on w strefie zamieszkania poza wyznaczonym miejscem. Funkcjonariusze zauważyli jednak, że miejsca do parkowania zostały wyznaczone na tej ulicy niezgodnie z

przepisami i odstąpili od wszczęcia czynności w związku z tym wykroczeniem. W dalszej kolejności Skarżący zwrócił się do patrolu o protokół oględzin (notatkę) i spotkał się z odmową ponieważ takowe dokumenty nie były wtedy sporządzone, a przebieg kontroli został odnotowany wyłącznie w notatnikach służbowych funkcjonariuszy. Po odjeździe funkcjonariuszy Skarżący ponownie zatelefonował do służby dyżurnej z zapytaniem o numery służbowe rozmawiających z nim wcześniej strażników twierdząc, że strażnicy odmówili ich podania i nie przedstawili się. Dyżurna udzieliła oczekiwanej informacji i podała numery służbowe interweniujących.

W złożonej u Komendanta SM skardze z dnia 29 czerwca 2022r.

Skarżący zarzucił strażnikom:

1. Niepodjęcie oczekiwanej interwencji - stwierdzenie, że pojazd może parkować we wskazanym miejscu i uznanie, że zgłaszający zasłużył na mandat ponieważ zgłoszenie było bezpodstawne, pomimo że byli informowani o utrudnianiu wyjazdu, zasłanianiu widoku ulicy i zawężaniu jej szerokości o 2,5 metra, a także o parkowaniu w miejscu innym niż wyznaczone w tym celu.
2. Nieprzeprowadzenia rozmowy z właścicielem parkującego samochodu.
3. Odmowy przedstawienia się.
4. Odmowy wydania protokołu przesłuchania, oględzin.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym skarga została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność została wykazana w odpowiedzi z dnia 14 lipca 2022 r., o czym Skarżący został poinformowany, przy czym w uzasadnieniu odmowy uznania skargi za zasadną zawarto następujące argumenty:

- Wykroczenie polegające na postoju w miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd do i z garażu jest wykroczeniem skutkowym. Polega to na tym, że skutek ten musi dotknąć osobę, która dysponuje garażem, w czasie kiedy chce ona z niego wyjechać lub do niego wjechać. Samo domniemanie, że parkujący przy garażu pojazd może utrudnić wjazd lub wyjazd, w bliżej nieokreślonej przyszłości, jest

niewystarczające do podjęcia interwencji. Tym samym postępowanie strażników było właściwe, zgodne z prawem - wobec braku przesłanek wykroczenia, należało odstąpić od podjęcia interwencji wobec kierującego, który zaparkował samochód wskazywany przez Skarżącego.

W odpowiedzi na skargę podniesiono ponadto, iż zgromadzony w tej sprawie materiał ewidentnie wskazuje, że pojazd nie zawęży szerokości jezdni o 2,5 metra lecz co najwyżej o kilka centymetrów. Już na załączonych do skargi zdjęciach widać, że pojazd parkuje niemalże w całości poza jezdnią, której granica jest wyraźnie widoczna. Samochód nie blokuje pasa ruchu. Na jego wysokości można przejechać jezdnią jednocześnie w obu kierunkach.

Kwestia niepodjęcia interwencji w związku z parkowaniem tego pojazdu poza miejscem wyznaczonym również została wyjaśniona pismem z dnia 14 lipca br. stanowiącym odpowiedź skargę. W wyjaśnieniach Komendanta podkreślono, iż w istocie przy (...) rzeczywiście ustanowiona została strefa zamieszkania. Obowiązują tam szczególne zasady Prawa o ruchu drogowym, m.in. dozwolony jest postój pojazdów tylko i wyłącznie w miejscach do tego wyznaczonych. Jak się jednak okazuje miejsca, które zdaniem Skarżącego są przeznaczone na postój pojazdów, zostały wyznaczone i oznakowane w sposób nieprawidłowy, niezgodny z tym co przewidują wydane na podstawie prawa o ruchu drogowym przepisy dotyczące znaków i sygnałów drogowych. Formalnie więc nie są to miejsca parkingowe – nie są to miejsca przeznaczone do parkowania. Tym samym funkcjonariusze, decydując się na podjęcie interwencji wobec wskazanego przez Skarżącego pojazdu, który faktycznie nie stał w miejscu do tego wyznaczonym, powinni również zastosować sankcje karne wobec wszystkich innych kierujących, którzy zaparkowali swoje samochody na tychże wyznaczonych, lecz formalnie nie istniejących, „miejscach parkingowych”. Nie robią tego ponieważ zdają sobie sprawę, że tak naprawdę ci kierowcy nie są winni temu, że zarządca terenu wskazał im do parkowania miejsca, o których oznakowanie należycie nie zadbał. Interwencje nie mogą być podejmowane wy-

biórczo, w pozostałych miejscach, lub tylko w takich, które są strażnikom wskazywane np. przez osoby zgłaszające incydent. Przy tym wszystkim naczelną zasadą jest aby wszelkie wątpliwości rozstrzygać na korzyść obwinionego. Powyższe sprawiło w ocenie Komendanta, iż odstąpienie od interwencji dotyczącej parkowania przy (...), w miejscu innym niż wyznaczone w tym celu, było uzasadnione i nie było podstaw do prowadzenia czynności wyjaśniających z udziałem właściciela wskazywanego samochodu, sąsiada Skarżącego.

Obowiązek przedstawienia się wynika z art. 22 ustawy o strażach gminnych. Zgodnie z cyt. przepisem Strażnik jest zobowiązany przedstawić się imieniem i nazwiskiem przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 12 tej ustawy. W ocenie Komendanta, w dniu 25 czerwca 2022r. strażnicy nie wykonywali wobec Skarżącego czynności o których mowa w tym przepisie. Czynności, o których mowa w art. 12 ustawy to udzielanie pouczeń, zwracanie uwagi, ostrzeganie lub zastosowanie innych środków oddziaływania wychowawczego, legitymowanie, ujęcie osób stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia, dokonywanie kontroli osobistej i sprawdzenia prewencyjnego osób doprowadzanych, nakładanie grzywien w postaci mandatów, dokonywanie czynności wyjaśniających i kierowania wniosków o ukaranie do sądu, usuwanie pojazdów i ich blokowanie, wydawanie osobom poleceń określonego zachowania się, żądanie pomocy od instytucji państwowych i samorządowych, zwracanie się o pomoc do jednostek gospodarczych itp. Komendant podkreślił, że co do zasady funkcjonariusze przedstawiają się na początku każdej rozmowy, na co rozmówcy nie zawsze zwracają uwagę do czasu kiedy rozmowa zaczyna przebiegać nie po ich myśli. Prawdopodobnie i podczas spornej interwencji tak wyglądał stan faktyczny, co czyni zarzuty w tym zakresie bezpodstawnymi.

Skarżący ponowił skargę pismem z dnia 10 sierpnia 2022r., w którym nie przedstawił nowych okoliczności w sprawie, a jedynie polemizuje ze stanowiskiem, które otrzymał pismem z dnia 14 lipca 2022r. Zarzucił też brak w otrzymanej odpowiedzi informacji na niektóre z Jego pytań.

W udzielonej odpowiedzi z dnia 5 września 2022r., Komendant podtrzymał stanowisko przedstawione pismem z dnia 14 lipca 2022r., które uzupełniono o informację odnoszącą się do rzekomego obwinienia Skarżącego o dokonanie bezpodstawnego zgłoszenia.

Ustosunkowując się do zarzutów skargi z dnia 22 września 2022r.

Komendant w wyjaśnieniach z dnia 13 października 2022r. zaznaczył, iż w żadnym punkcie niniejszej sprawy, zarówno podczas interwencji strażników, jak i w obszernej korespondencji ze Skarżącym, nie posłużono się stwierdzeniem dotyczącym nieaktualnego oznakowania. Mowa była wyłącznie o nieprawidłowym, niezgodnym z przepisami, oznakowaniu miejsc parkingowych (postojowych), co miało decydujący, uzasadniony wpływ na odstąpienie w dniu 25 czerwca 2022r. od podjęcia interwencji wobec wskazywanego samochodu, pomimo że samochód (bus) stał w strefie zamieszkania w miejscu innym niż wyznaczone w tym celu. Nie doszło natomiast do popełnienia czynu zabronionego polegającego na postoju w miejscu utrudniającym wyjazd i to było przyczyną odmowy podjęcia oczekiwanej przez Skarżącego interwencji w tym konkretnym zakresie. Ponieważ strażnicy nie wykonywali wobec Skarżącego czynności, których wykonywanie zobowiązuje ich do przedstawienia się, to jest opisanych w art. 12 ustawy o strażach gminnych, nie można zarzucać im działania niezgodnego z prawem. Co do zasady jednak funkcjonariusze przedstawiają się przy każdej okazji, a ich wyjaśnienia w tej sprawie nie potwierdzają zarzutu Skarżącego.

Zdaniem Komendanta przedstawione przez Skarżącego stanowisko jest jego subiektywnym rozumieniem obowiązujących przepisów prawa o ruchu drogowym. Polemizuje on z przedstawionym mu stanowiskiem, opartym na wieloletnim doświadczeniu w prowadzeniu tożsamyh spraw oraz w oskarżaniu w nich przed sądem.

Oczywistym przecież jest, że zaparkowany pojazd nie utrudnia ruchu innemu pojazdowi jeśli takowy w ogóle nie jedzie lub nie chce przejechać. Komendant podkreślił że podczas interwencji Skarżący w żaden sposób nie wykazywał zamiaru wyjechania z posesji.

Wyjazd z miejsca parkingowego, nawet na zorganizowanych parkingach, bez względu na to czy sposób parkowania odbywa się w sposób równoległy czy prostopadły, wymaga od kierującego manewrowania pojazdem, innego niż podczas płynnej jazdy ulicą, a manewry, również te dodatkowe, wymagają szczególnej ostrożności i uwagi. Komendant podkreślił, że przedstawiony przez Skarżącego punkt widzenia jest jego subiektywną opinią. Polemizuje on z przedstawionym mu stanowiskiem. Co więcej, przekazane przez Skarżącego zdjęcia wyraźnie wskazują na postój poza jezdnią, bezpośrednio przed bramą wjazdową na teren posesji (...) przy ul. (...). Jest więc to zjazd z drogi publicznej do posesji, który można nazwać podjazdem do bramy nieruchomości bądź nawet wprost drogą dla samochodów prowadzącą bezpośrednio do jakiegoś budynku. Jakby jednak tej części drogi nie nazwać nie ma najmniejszych wątpliwości, że samochód (bus) stoi poza jezdnią i nie utrudnia zarówno ruchu jak i wyjazdu. Powodem odstąpienia od zgłoszonej przez Skarżącego interwencji był brak znamion popełnienia czynu zabronionego. Dodatkowo Komendant podkreślił, że zgłoszenie dotyczyło utrudniania wyjazdu. Dopiero potem, kiedy podjęcie interwencji w zgłoszonym zakresie nie było możliwe, Skarżący podniósł kwestię parkowania w strefie zamieszkania w miejscu innym niż wyznaczone w tym celu, wskazując wyznaczone na ulicy miejsca parkingowe, gdzie jego zdaniem powinien parkować sąsiad. Jednak przeparkowanie tamtego samochodu nie rozwiązałoby kwestii wykroczenia polegającego na postoju poza miejscem wyznaczonym ponieważ, miejsca parkingowe nie zostały oznakowane zgodnie z przepisami i formalnie nimi nie są. Tym samym interwencja na tej ulicy uderzyłaby nie tylko w właściciela busa, sąsiada Skarżącego, ale także w wielu innych, niczego nieświadomych kierowców, parkujących na domniemanych miejscach parkingowych. W związku z powyższym odstąpienie od interwencji, w tamtym dniu, w tamtych warunkach i okolicznościach, było całkowicie zasadne i nie miało żadnego przełożenia na sytuację na drodze i sytuację Skarżącego.

Komendant przyznał, że w istocie w piśmie z dnia 5 września 2022r. nie ma odpowiedzi na pytanie Skarżącego z pkt 7 skargi ponowionej (dot. interpretacji art., 49 ustawy Prawo o ruchu drogowym, przyp. opiniującego), ponieważ była to korespondencja informująca o podtrzymaniu stanowiska z dnia 14 lipca 2022r., gdzie została udzielona wyczerpująca informacja w tym zakresie. Komendant podkreślił dodatkowo, że prowadzone postępowanie skargowe dotyczyło sytuacji zastanej przez strażników w dniu 25 czerwca 2022r. i wtedy parkowanie pojazdu, biorąc pod uwagę zacytowany przez skarżącego przepis art. 49 ust. 2 pkt 1 prawa o ruchu drogowym, zabraniający postoju w miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd, było zgodne z prawem. Nie sposób ocenić jak wyglądała sytuacja w dniach kolejnych ponieważ nie były tam prowadzone czynności kontrolne.

Odnosnie braku odpowiedzi na pytanie z pkt 8 skargi ponowionej Komendant wyjaśnił, że w piśmie z dnia 5 września 2022r. nie było odpowiedzi odnoszącej się do oświadczenia strażnika, że bus może parkować w miejscu jak na załączonych przez skarżącego zdjęciach, ponieważ stanowisko w sprawie interwencji strażników również zostało zajęte w korespondencji z dnia 14 lipca 2022r. Skarżący został także poinformowany, że zgromadzone w sprawie materiały nie potwierdzają aby będący na miejscu strażnicy zarzucali mu dokonanie bezpodstawnego zgłoszenia. Jeśli więc nie było zarzutu nie można mówić o złamaniu prawa. W tej kwestii nie było wszczynane postępowanie w sprawie o wykroczenie.

Komisja podkreśliła, że sporny pojazd (bus) nie był zaparkowany w świetle bramy/wjazdu Skarżącego, na co ewidentnie wskazuje dokumentacja fotograficzna. Nie jest też prawdą, iż zaparkowany pojazd zawęził jezdnię o ok. 2,5 m, gdyż stał on na poboczu, zajmując jedynie kilka, może kilkanaście centymetrów drogi, co również wynika z fotografii.

Wbrew twierdzeniom Skarżącego stanowisko dot. pkt 7 i 8 ponowienia (skargi) z dnia 10 sierpnia br. zostało przedstawione w korespondencji prowadzonej ze Skarżącym, więc nie ma potrzeby ponownego zajmowania stanowiska w tym zakresie.

Mając na uwadze wyjaśnienia zawarte w stanowisku Komendanta Straży Komisja nie dopatrzyła się nieprawidłowości i uznała, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

W wyniku głosowania Komisja (za – 6 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 2 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowej skargi.

Ad 3. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania - druk nr 1712/22,

Pismem z dnia 3 października 2022r. (...) * działający za pośrednictwem pełnomocnika (adwokata) (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na Dyrektora Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania..

Mając na uwadze stanowisko Dyrektora Wrocławskiego Centrum Opieki i Wychowania wyrażone pismem z dnia 7 listopada 2022 r oraz analizę eksperta Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku głosowania (za – 6 radnych, przeciw – 0 radny, wstrzymało się – 2 radnych) postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowej skargi.

Ad IV. Komisja bez uwag przyjęła protokoły nr 47 i 48 z poprzednich posiedzeń

Ad V. Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Na tym posiedzenie zakończono.

Czesław Cyrul
Przewodniczący Komisji

Protokół sporządziła:

Barbara Grosel

* Wyłącza się jawność w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902) oraz na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. , poz. 1781) i Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Wyłączenia dokonał Dyrektor Biura Rady Miejskiej Marcin Szeloch.